Posudek oponenta bakalářské práce

Fakulta: Filozofická fakulta UK v Praze
Pracoviště: Ústav Dálného východu
Student: Karel Adámek
Studijní obor: koreanistika
Oponent: Tomáš Horák, Ph.D.
Název práce: Některé aspekty každodenního života KLDR

Student se v předkládané práci věnuje velmi aktuálnímu a mediálně vděčnému tématu severokorejské každodenní reality, kterou se snaží vykreslit na základě poznatků získaných z orálních výpovědí přímého účastníka, občana KLDR žijícího v současnosti v ČR. Za situace, kdy jsou oficiální informace o životě v uzavřené a izolované KLDR výplodem systematické propagandy, je osobní svědectví jedním z mála relativně věrohodných zdrojů poznání skutečného stavu věcí, o čemž mj. svědčí i to, že tuto metodu využila např. i komise OSN pro šetření lidských práv v KLDR (viz zpráva A/HRC/25/63).

Cíle práce byly formulovány poněkud stručně, byť v zásadě dostatečně. Problematičtější se jeví předložené „hypotézy“, které jsou natolik obecné a svým způsobem evidentní, že je těžké si v daném rozsahu práce představit jejich možnou falzifikaci. Druhá hypotéza je navíc spíš zamyšlením nad účinností zvolené metody.

Obecně je orální historie pro poznání „malých“ dějin vhodným nástrojem a je tedy využita naprosto oprávněně, ovšem práce vykazuje určité systémové nedostatky. Vytknout lze například nedostatečně zřetelnou strukturu, kdy se volně mísí záznam individuálních zkušeností narátora s jinými zdroji, které jeho výpověď často zastiňují. Např. v poměrně dlouhé pasáži věnované zdravotní péči jeho hlas prakticky nezazní. Je skoro škoda, že autentický příběh, ať už chronologicky, či tematicky pojatý nedostal více prostoru. Autor práce do textu včleňuje interpretace rozhovorů, ovšem vzhledem k absenci otázek není příliš jasné, jakým způsobem je iniciováno vyprávění narátora.

Z formálního hlediska je práce zpracována ucházejícím způsobem a jazyková úroveň je také dostačující, byť se autor místy nevyhne stylistickým neobratnostem, zvláště v překladech. Ty jsou ostatně, dle mého názoru, začleněny v nadbytečné míře, ať už se jedná o uvádění zákonů, či příkladů z učebnic (jen tak mimochodem, pole o rozloze 137 arů jistě neposkytne 1294,65 tun úrody ani v KLDR! viz str. 47).

Závěry, ke kterým práce dospívá, jsou také mírně nevyvážené, pokud jde o souvislost s tématem. S ohledem na obecné zaměření práce a proklamované těžiště spočívající v záznamu osobních zkušeností a zážitků narátora, působí hodnocení učebnic poněkud nadbytečně.

Přes vytýkané nedostatky hodnotím práci celkově jako záslužný počin, s tím, že bych doporučoval získaný materiál, tj. souvislé výpovědi, popř. odpovědi na otázky přidat jako přílohu práce.

Navrhované hodnocení je **velmi dobře.**

V Praze, dne 27. 5. 2014